

Posudek na diplomovou práci

Šárka Doležalová

SOUČASNÝ IZRAELSKÝ ROMÁN V PODÁNÍ JEHUDIT KACIR

Předložená diplomová práce patří svým tématem mezi zatím ojedinělé prezentace moderní hebrejské literatury, která přes rostoucí počet překladů do češtiny zůstává u nás stále téměř neznámá. Diplomantka si pro cíl své práce – zhodnotit vývoj současného izraelského románu, především té linie, kterou zastupují díla ženských autorek – zvolila analýzu a srovnání dvou románů Jehudit Kacir (nar. 1963), prozaičky z generace izraelských spisovatelů, kteří začali publikovat ve druhé polovině 80. a v 90. letech 20. století.

Práce je logicky a přehledně rozdělena do pěti kapitol. Z nich první kapitola stručně shrnuje vývoj moderní hebrejské literatury od 19. století, v dalším výkladu se soustřeďuje na formování izraelské novelistiky a konečně zařazuje Jehudit Kacir do kontextu románové tvorby v Izraeli v posledních třech desetiletích, charakterizovaných mj. rozmachem tvorby ženských autorek (s. 9, pozn. 10, a dále s. 15 – 18). – Druhá kapitola pojednává přímo o Jehudit Kacir a jejím díle, které má již pevné místo v ženské novelistice a je v překladech známé i mimo Izrael; romány Kacir byly přeloženy do několika evropských jazyků, překlady do turečtiny a polštiny se připravují. – Další tři kapitoly pak jsou věnovány vlastní analýze dvou románů, které mají společnou hlavní hrdinku a vypravěčku zároveň – *Matisse má v břiše slunce* (1995) a *Zde začínám* (2003) – a jejich vzájemnému porovnání. Autorka práce neopomenula žádné z kritérií literárního rozboru, pojednává o tematice vybraných děl, o jejich koncepci, jazykové a stylistické stránce atd. V této části zpracování materiálu plně využila své kvalifikace ve druhém oboru – čeština a česká literatura – a prokázala erudici na poli literární teorie a vědy. Výklad doplňuje četnými ukázkami v českém překladu, který je jejím originálním přínosem. Na tomto místě připomínám, že Šárka Doležalová má již zkušenosti s překládáním moderní hebrejské prózy, a to povídek publikovaných ve sbornících a výběrech (naposledy výbor *Plus minus*), podílela se také na překladu právě vyšlých vzpomínek Jicchaka Bar-Josefa *Dárek z lásky* a podílí se na vydávání internetového časopisu *Literatura*.

V závěru diplomantka zařazuje Jehudit Kacir k reprezentantům vlny „nových hlasů“ v izraelské literatuře, shrnuje hlavní rysy její tvorby v oblasti tzv. výchovného románu a zdůrazňuje zejména kompozici vycházející z postmodernistické tendence izraelské novelistiky od 80. let (rozbíjení klasických narativních postupů, metatextovost, používání hovorového jazyka, které souvisí především s ich-formou). (V této souvislosti jsou zajímavé značné literární ambice hrdinky obou analyzovaných děl, což je rys, s nímž se setkáme nejen v tvorbě izraelských spisovatelek jako Amalia Kahana-Cannon nebo Eleonora Lev, ale též spisovatelů, kteří nechávají své hrdinky promlouvat, jako Amos Oz v románech *Můj Michael* a *Černá skříňka*). Logicky vyznívá též vyhlídka na vytvoření třetího románu s hrdinkou Rivi Šenhar, kterým by „vzniklá trilogie obsáhla život výjimečné ženy skrze její milostný a citový život ve třech etapách jejího ženství“ (s. 87).

Diplomová práce Šárky Doležalové je velmi přínosná a vzhledem ke zvolenému tématu originální. Kromě toho, že nemám k práci připomínek (diplomantka ji se mnou průběžně konzultovala), kladně hodnotím skutečnost, že po metodologické stránce spojila svou erudici v oboru hebraistika s již absolvovaným studiem češtiny a české literatury. Je také třeba vyzdvihnout jazykovou náročnost zpracovávaného materiálu, jak pramenů (hebrejské

edice próz Jehudit Kacir), tak sekundární literatury, jejíž seznam zahrnuje především cizojazyčné publikace včetně řady hebrejských.

Text práce je logicky uspořádaný, věcně vyvážený, je vybaven poznámkovým aparátem, obsahuje strukturovaný seznam pramenů a literatury a résumé v češtině a angličtině. Práce Šárky Doležalové tak zcela splňuje požadavky kladené na diplomovou práci po stránce obsahové i metodické. Jednoznačně ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako výbornou. Zároveň, poněvadž jde o ojedinělou a vyzrálou studii ve svém oboru, doporučuji ji k vydání buď ve formě monografie (v řadě studentských a disertačních prací AUC), nebo vybrané kapitoly v některém literárním časopisu.

V Praze dne 30. května 2007.

Doc. PhDr. Jiřina Šedínová, CSc.
vedoucí oborů hebraistika, ÚBVA